

Men de Herrer skulle alligevel tale en Smule sagte om, hvad der foregaar med Hensyn til Embedsbesættelser under de nuværende Forhold, for de Herrer have i saa Henseende saa overordentlig mange Synder paa deres egen Samvittighed fra den Tid, de regerede. Ja, det var den Gang egentlig kun de rettroende, der fik Benene. Vi kende jo alle den store Bensamler, ham, der ogsaa fik sine Sønner bragte paa forskellig Maade. Vi vide, hvorledes en Minister i sin Tid reserverede sig Fyns Bispestol, naar han traadte fra som Minister, hvorledes en anden reserverede sig et Amtmandsembede, hvorledes de forhenværende Ministre Bahnson, Hørring og Nellemann slap ind i Bestyrelsen for det Classenske Fideikommis, hvor der er meget lidt at bestille, men meget at fortjene, et Embede af den Slags, Digteren Wessel i sin Tid anmodede om. Jeg minder ogsaa om, hvorledes den adelige Trafikminister talte om Jernbanens Embedsmænd som sin „Bestand“ af Konduktører, Portører osv., og hvorledes han forviste en Pakmester og en Trafikassistent til Jylland. Jeg erindrer om, hvorledes en gammel Oberstløjtnant blev gjort til Direktør for Frederiks Hospital paa Trods af Lægernes Protest, hvorledes en General blev udnævnt til Direktør for Landbohøjskolen. Det var i den Tid, Sablen regerede her i dette Land. Aftjente Højrepolitikere fik Lotterikollektioner. De erindre, hvorledes daværende Kultusminister Scavenius gav Lærerne Mundkurv, hvorledes Politimestrene bleve beordrede ud paa Talerstolene i Landet, hvor Oppositionen talte imod det bestaaende Regimente. Vi erindre allesammen, hvorledes man ved Provisorier og kongelige Anordninger trampede Grundloven under Fødder for derved fremdeles at opretholde Højre-regimentet.

Dette System var jo stort anlagt, og det blev brutalt gennemført. Det nuværende System, Venstres System, er en mindre Udgave af dette, det er ikke saa kraftigt gennemført, men man stræber jo efter Evne at komme videre i det Spor, som blev angivet i Højres Tid. Derfor er ogsaa det, der skete for 4 Aar siden, „Systemskiftet“, saaledes som det har udviklet sig til Dato, ikke blevet noget Systemskifte i Lovgivningen og Administrationen. Derfor bekæmpe vi Socialdemokrater Regeringen og Regeringspartiet; men man maa jo smile noget, naar man hører de Herrer Højremænd og gamle Provisorister drage i Leding med Ild og Sværd

mod den nuværende Regering — disse Herrer, hvis eget Parti i sin Tid var meget mere voldsomt, meget mere brutalt, meget mere hensynsløst i hele dets Regeringsførelse, dette Parti, der altsaa ikke er et Haar bedre end det nuværende Regeringsparti, men snarere paa mange Punkter endnu værre! Naar jeg derfor i disse Dage har siddet og hørt de Herrer Højremænd kritisere Regeringen, har jeg tænkt paa det gamle Ord: Stil dig ej saa hellig an, vi kende dig, Jupitermand! Det er netop det, vi gøre herinde, og Vælgerne kende ogsaa Højre og vide, hvad det vilde føre til, hvis Højre fik Fremgang i Landet, og hvis det nogensinde skulde lykkes det igen at komme til Magten. Det vilde da ikke blive et Haar bedre, end det er nu, men det vilde blive meget værre. Hvis vi Socialdemokrater havde saadanne Synder paa vor Samvittighed som Højre og de gamle Provisorister, vilde vi betænke os paa at staa her i Salen og holde en Tale paa 2 Timer, 38 Spalter i Rigsdagstidenden, 2000 Linier, for derigennem at bevise, hvor slet det nuværende Regimente er.

Det kan meget godt være, at de Herrer Højremænd gennemgaaende have angrebet Provisorier og de Gerninger, der bleve begaaede den Gang, men i Grundprincippet er Højre jo endnu de gode, gamle reaktionære og Estrupperne, med Modstand bl. a. mod den almindelige Valgret. Naar de ere Modstandere af denne, ser det ikke godt ud, at de her i Tinget sadle Kritikkkens høje Hest for derved at bilde Vælgerne ind, at naar de blot kunne komme til, vil det blive langt bedre, end det er i Øjeblikket. De Herrer Højremænd have jo i Valgretssagen vist, at de ikke ville gaa med til den Udvidelse, som er foreslaaet i det foreliggende Regeringsforslag. De kunne ikke indse, at voksne og myndige Mænd maa føle det som en Tilsidesættelse, naar de, som Tilfældet er nu med den kommunale Valgret, skulle nedsættes i en Slags anden Vælgerklasse, og at Smaafolk føle den Mistro, den Ringeagt og Krænkelse af deres Menneskeværd, som paa den Maade vises fra Højres Side. Højre mener at kunne tildele Borgerne Rettigheder efter, hvor mange Penge de have, man betragter Samfundet som et eneste stort Aktieselskab, i hvilket der gives Rettigheder i Henhold til Aktierne, til de Penge, man er i Stand til at indskyde deri. Tilmed regne de Herrer endda kun med de direkte Kommune- og Statsskatter. De regne ikke med de store Toldskatter og de øvrige store Vareafgif-